

N:o 8.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 nov. 1892.

— — — — Andra Kammaren — 27 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

(Särskilda utskottets utlåtande n:o 8.)

Till Konungen.

Eders Kongl. Maj:t har i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 9) af den 14 nästlidne oktober, med åberopande af hvad ett propositionen bilagdt statsrådsprotokoll öfver civilärenden innehöller, föreslagit Riksdagen att, derest Riksdagen godkände Eders Kongl. Maj:ts proposition af samma dag om ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, jemväl antaga följande

»Förslag

till förordning angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Häri genom förordnas, att § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådan samma § lyder enligt kongl. kungörelsen den 15 september 1863 och förordningen den 8 mars 1889, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 58.

De i nästföregående § omförmälda bidrag skola, såsom *kommunalutskylder*, utgöras i förhållande till särskilda, de skattskyldige efter nedanstående grunder påförda *fyrktal*.

Till beräkningsgrund för fyrktalssättningen tjenar den bevillning enligt Art. II i bevillningsstadgan, som jemlikt senast fastställda taxeringslängder till staten erlägges, sålunda, att för hvarje beskattningsföremål påføres *en* fyrk för bevillning till belopp af 1 till och med 10 öre; *två* fyrkar för bevillning utöfver 10 till och med 20 öre; *tre* fyrkar för bevillning utöfver 20 till och med 30 öre o. s. v.

För sådan jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlägges, påføres fyrktal efter det belopp, som, derest bevillning för densamma enligt Art. II i bevillningsstadgan utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar; hvaremot inkomst af arrende för sådan fastighet ej skall i fyrktal sättas.

I fråga om löntagare, som tillika innehar boställe, skall bevillningen för inkomst från bostället, hvilket enligt ofvan stadgade grunder särskildt till fyrktal sättas bör, icke vid fyrksättningen för den öfriga lönen i beräkning tagas.

Inom de delar af Stora Kopparbergs län, der kommunalutskylder hittills blifvit efter andel i soldatrote debiterade och uppburne, gäller hvad derom särskildt stadgas.

Denna förordning skall lända till efterrättelse från och med år 1893.»

Då det förslag om jordbruksfastighetsbevillningens förhöjning till 6 öre för hvarje fulla 100 kronor af taxeringsvärdet, som Eders Kongl. Maj:t i propositionen n:o 4 framställt, af Riksdagen, enligt hvad inhemtas af dess skrifvelse n:o af denna dag, bifallits, har Riksdagen ansett den af Eders Kongl. Maj:t nu föreslagna förändringen i förordningen om kommunalstyrelse på landet med nödvändighet erfordras, för att den inbördes proportion, hvari jordbruksfastighet och annan fastighet för närvarande deltaga i den kommunala beskattningen, må kunna bibehållas; och har Riksdagen alltså jemväl bifallit nu ifrågakvarande proposition n:o 9.

Stockholm den 27 november 1892.

Med undersätlig vörndnad.

Rättelse

i Riksdagens skrifvelse n:o 8.

Sid. 2 rad. 9 nedifrån *står*: dess skrifvelse n:o af denna dag,
läs: dess skrifvelse n:o 7 af denna dag,